

National

EXERCISE

BOOK

Pages : 96

Price 65 P.

name श्री गुरु जीता
class

Manufactured by :

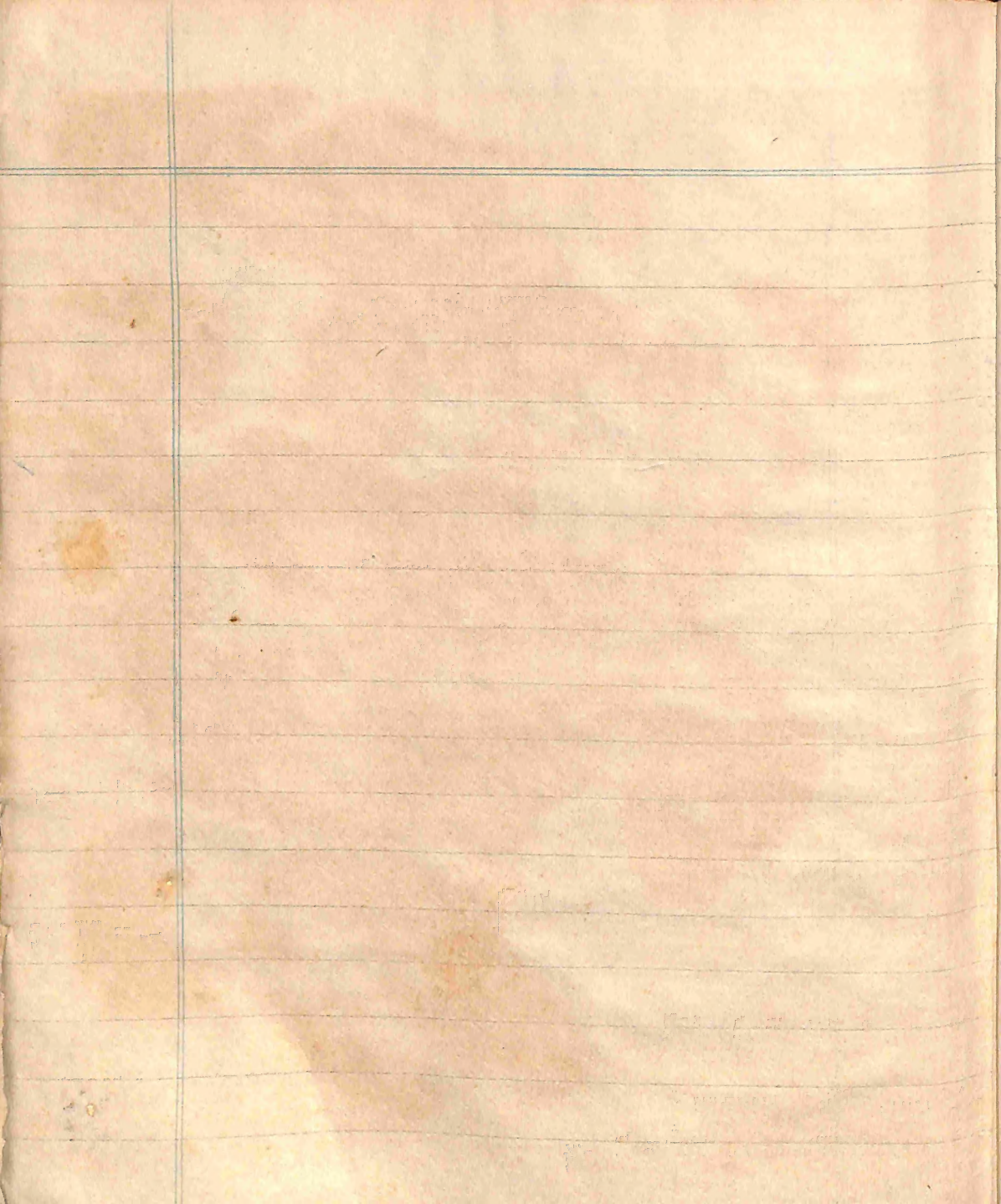
Jai Ram Dass Gian Chand

1st Bridge, Srinagar (Kashmir)

Member of Kashmir Copy Manufacturers
Association (Srinagar Kashmir)

श्री गुरु गीता

ओं श्री गणेशाय नमः ॥

ओं श्री गुरवे सरस्वती रूपाय नमः ॥

ओं अस्य श्री गुरुगीता स्तोत्र माला मन्त्रस्य श्री सदा-
शिव ऋषिः विराट् छन्दः श्रीगुरुपरमात्मा देवता
हं बीजं सः शक्तिः सौऽहं कीलकं श्रीगुरु प्रसाद सिद्ध्य-
र्थं पाठे विनियोगः ॥

अथ न्यासः ॥ ओं हं सां सूयीत्मने ऋङ्गुष्ठाभ्यां नमः ।
ओं हं सीं सोमात्मने तर्जनीभ्यां नमः । ओं हं सूं
निरञ्जनात्मने मध्यमाभ्यां नमः । ओं हं सैं निराभा-
सात्मने अनामिकाभ्यां नमः । ओं हं सौं अतनु-
सूक्ष्मात्मने कनिष्ठिकाभ्यां नमः । ओं हं सः अन्यत्ता-
त्मने कस्तुरकर पृष्ठाभ्यां नमः ॥ इति करन्यासः ।
अथ षडङ्गन्यासः — ओं हं सां सूयीत्मने हृदयाय नमः ।
ओं हं सीं सोमात्मने शिरसे स्वाहा । ओं हं सूं निरञ्जनात्मने
शिखायै वषट् । ओं हं सैं निराभासात्मने कवचाय हुम् ।
ओं हं सौं अतनुसूक्ष्मात्मने नेत्रत्रयाय वौषट् । ओं हं सः
अन्यत्तात्मने अस्त्राय फट् ॥ इति षडङ्गन्यासः ॥

(2)

ॐ भूर्भुवः स्वरोम् - इति दिग्वन्धः

प्रथमं ध्यानम् -

ॐ हंसाभ्यां परिवृत्त पत्रकमलैर्दिव्यैर्जीवाकारैः
विश्वोत्तीर्णमनेक देहनिलयं स्वशक्तिमात्मेदृश्या।
तत्तत्सूत विभातक्षेममल भावैक दीपाङ्कुरं
प्रत्यक्षाक्षरविग्रहं गुरुवरं ध्यायेत् विभुं शाश्वतम्॥

ॐ विश्वव्यापिनमादिदेवर्ममल नित्यं परं निष्कलं
नित्योद्भूत सहस्रपत्रकमलैर्लिप्याक्षरैर्मण्डितम्।
नित्यानन्दमयं सुरवैकानिलयं सत्यं दिवं स्वप्रभुं
ध्यायेदात्मा स्वरूपवित् - - - स्वातन्त्र्यतः
(इति ध्यानम्) सर्वगम्॥

ॐ वन्दे गुरुपदद्वन्द्वम् वाङ्मनसगोचरम्।
रक्तं शुक्लं प्रभमुग्रं प्रतर्क्यं परम् महत्॥
अचिन्त्याव्यक्तरूपाय निर्गुणाय महात्मने।
समस्त जगदाधार मूर्तये ब्रह्मणे नमः॥

(ऋषिरुवाच)

ऋषय उवाच :-

गुह्यादुह्यतराविद्या गुरुगीता विशेषतः ।

भवत्प्रसादाच्छ्रोतव्या तत्सर्वं ब्रूहि मे सुत ॥

सूत उवाच :-

कैलास शिखरे रम्ये भक्तिसाधन हेतवे ।

प्रणम्य पार्वती भक्त्या शंकरं पर्यपृच्छत ॥

श्री पार्वती उवाच :-

ॐ नमो देवदेवश परात्परजगद्गुरो ।

सदाशिव महोदेव गुरुदीक्षां प्रदेहि मे ॥

केन मागेर्द्धिण भो स्वामिन् देही ब्रह्ममयो भवेत् ।

तत्कृपां कुरु मे स्वामिन् नमामि चरणौ तव ॥

श्री शिव उवाच :-

मम रूपासि देवित्वं त्वत्प्रीत्यर्थं वदाम्यहम् ।

लोकोपकारकं प्रश्नः न केनापि कृतपुरा ।

दुर्लभं त्रिषु लोकेषु तच्छृणुष्व वदाम्यहम् ।

गुरुर्ब्रह्म विना नान्यः सत्यं सत्यं वरात्रने ॥

यस्य देवि परा भक्ति र्यथा देवे तथा गुरौ ।
तस्यै ते कथिता ह्यथीः प्रकाशयन्ते महात्मनः ॥

~~गुकारस्तु अन्धकारः~~
गुकारस्तु अन्धकारः
स्यादु

गुकारस्तु अन्धकारः स्यादुकारस्तन्निरोधकः ।

अन्धकारनिरोधित्वादुरुरित्यभिधीयते ॥

गकारस्य ह्युकारस्य तद्विनाशं विना सकृत् ।

अन्धकार विनाशत्वादुरुरित्यभिधीयते ॥

वेदशास्त्रपुराणा निश्चयेतिहासादिकानि च ।

मन्त्रयन्त्राणि विद्यास्मृतीरुच्चाटनादिकम् ॥

यदर्थि कमलद्वन्द्वे द्वन्द्वताय निवारकम् ।

तारकं भव सिद्धौश्च श्रीगुरुं प्रणमाम्यहम् ॥

वेदशास्त्रपुराणानि जानाति कृपया गुरोः ।

ऋतो लोके गुरुः साक्षात् वर्तते वदे तत्त्ववित् ॥

द्वौवशाक्तागमादीनि अन्ये च बहवो मताः ।

ऋभ्रपभ्रंशांसमस्ताश्च जीवानां भ्रान्तचेतसाम् ॥

यज्ञव्रततपोदानं जपं तीर्थं तथैव च

गुरोस्तत्त्वमविज्ञाय मूढस्तत्समग्रं --- तं भवेत्

गुरोः । ज्ञानात्मन नान्यस्तत्त्वं सत्यं न संशयः ॥

तल्लभार्थं प्रयत्नस्तु कर्तव्यः सुमनीषिभिः ॥

गुरोः विद्यां जपन्माया देहमज्ञान संक्षितम् ।
 ज्ञातव्यं तत्प्रसादेन गुरोः शिष्येण सर्वदा ॥
 देही ब्रह्म भवेत्तस्मात्तत्कृपायै वदाम्यहम् ।
 सर्वपाप विशुद्धात्मा श्रीगुरोः पादसेवनात् ॥
 सर्वतीर्थं विगाहस्य संप्राप्नोति फलं नरः ।
 गुरोः पादाम्बुजं स्मृत्वा जले शिरसि धारयेत् ॥
 शौचं पापं चकस्य दीपनं ज्ञानं चेतसाम् ।
 गुरोः पादोदकं देयं संसाराणिव तारकम् ॥
 अज्ञानमूलं हरया जन्मकर्मनिवारणम् ।
 चाव वैराग्यं जनकं गुरोः पादोदकं पिबेत् ॥
 गुरोः पादोदकं पानं गुरोरुच्छिष्टं भोजनम् ।
 गुरोः मूर्तेः सदा ध्यानं गुरोः स्तोत्रं सदा जपेत् ॥
 काशी क्षेत्रे विवासश्च जाह्नवी चरणोदकम् ।
 गुरुर्विश्वेस्वरः साक्षात् तारकं ब्रह्म वाचकः ॥
 गुरुक्षेत्रे निवासश्च गुरुपादाङ्किता धरा
 तीर्थराजं प्रयागोसौ गुरुमूर्त्ये नमो नमः ॥
 गुरोः मूर्तिं स्मरेन्नित्यं गुरोर्नाम सदा जपेत् ।
 गुरो राज्ञां प्रकुर्वीत गुरोः मन्त्रं विभावयेत् ॥

(6)

गुरोः वक्त्रे स्थितं ब्रह्म प्राप्यते तत्प्रसादतः ।
गुरो मूर्तिः सदा ध्यानं नारी पतिव्रता यथा ॥
स्वाश्रमं च स्वजातिं च स्वकीर्तिं पुष्टिं वर्धनम् ।
अन्यत्सर्वं परित्यज्य गुरोः रत्नं विभावयेत् ॥
सदा चिन्तयतां यैसां स्वलभं परमं सुखम् ।
तस्मात्सर्वं प्रयत्नेन गुरोराराधनं करु ॥
गुरोः वक्त्रे स्था विद्या गुरुभक्त्या चलभ्यते ।
त्रैलोक्ये स्फुटं वक्तारो देवाद्याः सुरपद्मजाः ॥
गुकारस्यान्धकारस्य रुकारस्तेन चोदयते ॥
अज्ञानग्रासकं ब्रह्म गुरुरेव न संशयः ॥
गुकारः प्रथमो वर्णो मायादि गुणभासकः ।
रुकारं द्वितीयं ब्रह्म मायाभ्रान्तिविमोचकम् ॥
एवं गुरुपदे श्रेष्ठे देवानामपि दुर्लभम् ।
हा हा हू हू गणैश्चैव गन्धर्वैश्च पूज्यते ॥
ध्रुवं तेषां च सर्वेषां नास्ति तत्त्वं गुरोः परम् ।
आसनं शयनं वस्त्रं वाहनं भूषणदिकम् ।
साधकेन प्रदातव्यं गुरोः संतोषकारणम् ।
गुरोराराधनं कार्यं यत्प्रियं तन्निवेदयेत् ॥

x आत्मादारादिकं चैव सदुरुभ्यो निवेदयेत् ।
 कृमि कीट भस्म विष्टादि मल मूत्रकम् ॥ — *Incomplete*
 प्रलेष्मारक्त वसा चर्म तत्क्षेत्रं च वरानवे ।
 देहाभिमानिनोरुदाः पतन्ति नरकाण्ये ॥
 संसाररूप मग्नानां शिष्याणां भ्रान्त चेतसां *Wander*
 येनोद्धृतमिदं सर्वं तस्मै श्री गुरवे नमः ॥
 गुरुः ब्रह्मा गुरुः विष्णुः गुरुर्देवो महेश्वरः ।
 गुरुरेव परं ब्रह्म तस्मै श्री गुरवे नमः ॥
 गुरुः मातापिता चैव गुरुर्देवो हि बान्धवाः ।
 गुरोर्देवात्परं नान्यत् तस्मै श्री गुरवे नमः ॥
 हेतवे जगतामेव संसाराण्येव तारणे ।
 प्रभवे सर्वविद्यानां शास्त्रभवे गुरवे नमः ॥
 अज्ञातिमिश्रान्धस्य शान्नाञ्जनशलाकया ।
 चक्षुरुन्मीलिते येन तस्मै श्री गुरवे नमः ॥
 अखण्डमण्डलाकार व्याप्तं येन चराचरे ।
 तत्पदं दर्शितं येन तस्मै श्री गुरवे नमः ॥
 त्वं पिता त्वं च मे माता त्वं बन्धुस्त्वं च देवता ॥
 संसार प्रतिबोधार्थं तस्मै श्री गुरवे नमः ॥

(६)

यत्सत्येन जगत्सत्यं यत्प्रकाशेन भातियत् ।
यदानन्देन वोदेति तस्मै श्री गुरवे नमः ॥
यस्मिन्स्थितमिदं सर्वं यदासादाति चैव यत् ।
यत्प्रियात्प्रिय पुत्रादि तस्मै श्री गुरवे नमः ।
येन चिन्तयते देही चित्तं चिन्त्यते यतः ।
जाग्रत्स्वप्न सुषुप्तादि तस्मै श्री गुरवे नमः ॥
यस्य ज्ञानमिदं विश्वं न दृश्यं भिन्न भावतः ।
सदैक रूप रूपाय तस्मै श्री गुरवे नमः ॥
यस्य मन्त्रं तस्य मन्त्रं यस्य महात्मनः
अनन्य भाव भावाय तस्मै श्री गुरवे नमः ॥
यस्य कारणरूपस्य कार्यरूपेण भातियः
कार्यकारणतामेति तस्मै श्री ॥
नानारूपमिदं विश्वं न केनाप्यस्ति भिन्नता
कार्य कारणतामेति तस्मै श्री ॥
शिवः कुट्टो गुरुस्त्रता गुरुः कुट्टः शिवो नहि
तस्मात्सर्वं प्रयत्नेन श्रीगुरोः शरणं व्रजेत् ॥
वन्दे गुरुपदेन्दुन्दं वाङ्मनोतीत गोचरम्-
ध्वेतं रक्त प्रभा युक्ते शिवयोगात्मकं परं ॥

चिन्त्यते

Incomplete

त्रा

ब्रह्मा

गुकारं तु गुणातीतं रुकारं रूपवर्जितं
 गुणातीतं स्वरूपं च योऽध्यात्स गुरुः स्मृतः ॥
 अग्निनेत्रो वरः साक्षात् चतुर्बाहुः स्त्रिलोचनः
 यश्चतुर्वेदनो ब्रह्म श्रीगुरुः कथितः प्रिये ॥
 अप्यं मयाञ्जलिर्बद्धो दयासागरं वृद्धये
 यदा चानुग्रहो जातः धीरसंसारमुक्तये ॥
 श्रीगुरोः परमं रूपं विवेकचक्षुषोऽग्रतः
 मन्दभाग्या न पश्यन्ति ह्यन्धा सूर्योदयं यथा ॥
 श्रीनाथचरणद्वन्द्वे यस्यांदिशि विराजते
 तस्यै दिक्षेत् नमस्कुर्यात् भक्त्या प्रतिदिनं प्रिये ॥
 तस्यांदिशि सततं प्राञ्जलिं मन्त्रपुष्पैः
 प्रक्षिप्यते सुखकरैश्च द्विरेफयुक्तैः ॥
 जागर्ति यत्र भगवान् गुरुचक्रवर्ती
 सृष्टिस्थितिप्रलयनाशकनित्यसाक्षी ॥
 स्वात्त्विकादिगुणैः प्रशस्तविभवैर्व्याधिहरेर्दुष्करैः
 प्राणायामशतैर्महेश्वरपदं च प्राप्यते मानवैः ॥
 यत्कारुण्यलवेन प्राणमहता यत्ताः स्वयं तत्क्षणात्
 सेव्यः स परमार्थचिन्तनपरो वेदार्थविदः श्रीगुरुः ॥

मन्त्र

(10)

मुक्तेः गुरुदेवो जगत्सर्वं ब्रह्मविष्णुशिवात्मकः
गुरोः परतर नास्ति तस्मात्स पूजयेद्गुरुम्॥

सर्वं श्रुति स्मिरो रत्न विराजित पदाम्बुजः
वेदान्ताम्बुजसूयैय तस्मै श्रीगुरवे नमः॥

× यस्मात्परतरं नास्ति नान्यत् किंचित् तस्मिन्
मनसा वचसा ग्राह्या यस्मै श्रीगुरवे नमः॥

गुरुदेव प्रसादेन ब्रह्मविष्णु हारादिषु
सामर्थ्यं प्राप्यते

ज्ञानी कामी तथा योगी गुरुर्ज्ञेयः सुखप्रदः
त्रिभिर्हीनं त्यजेद्दूरे मिथ्याज्ञान प्रदघ्निकम्॥

यस्य स्मरणमात्रेण ज्ञानमुत्पद्यते स्वयं
॥ विज्ञानद्वेषाधिदार्त्र्यं तस्मै श्रीगुरवे नमः॥

(11)

देव किन्नर गन्धर्वः पितृ यक्षाश्च चारणाः
मुनयोपि न जानन्ति गुरुं स्वश्रूषणविधिम् ॥

× महा हंकार संयुक्तास्तपो बलान्विताः ×
संसार कुहरावर्ते घटी यत्रे यथा पुनः ॥

देवदानव गन्धर्वः पितरो यक्षकिन्नराः
ऋषयो सर्वे सिद्धाश्च गुरुसेवापराङ्मुखाः ॥

ध्यानं शृणु महादेवि सर्वानन्द प्रदायकं
सर्व सौख्यकरं चैव भक्ति मुक्ति प्रदायकम् ॥

अथ ध्यानम्

स्वदैष्टिकस्यैव शरीरं चिन्तनं
भवेदनन्तस्य शिवस्य शिवस्य चिन्तनम्।
स्वदैष्टिकस्यैव च नाम कीर्तनम्
भवेदनन्तस्य शिवस्य कीर्तनम्।
श्रीमत्परं ब्रह्मगुरुं स्मरामि
श्रीमत्परं ब्रह्मगुरुं नमामि ॥

omit

re distribute

(12)

ॐ ब्रह्मानन्द परम सुखदे

केवलं ज्ञानमूर्तिम् ।

द्वन्द्वातीतं गगन सदृशं

तत्त्वमस्यादि लक्ष्यम्

एकं नित्यं विमलमचलं

सर्वदा साक्षिभूतं

भावातीतं त्रिगुणरहितं

सदुरुं तं नमामि ॥

ज्ञानानन्दमानन्दकरं प्रसन्नं

ज्ञान स्वरूपं निजबोध युक्तम् ,

योमीन्द्रमौल्य भवरोमवैद्यं

श्रीसदुरुं नित्यमहं नमामि ॥

हृदम्बुजे कर्णिका मध्य संस्थेऽर्जुने

सिद्धसने संस्थितं दिव्यं मूर्तिम् ।

ध्यायदुरुं चन्द्र कला वतसे

सच्चिदान्मुखाभीष्टं करं दधानम् ॥

(3)

इवेताम्बरं प्रवेत विलेप पुष्पं मुक्ताविभूषं मुदिते द्विनेत्रम्
वामाङ्गुलीं स्थित दिव्य शक्तिं मन्दस्मितं शान्तिकुम्भा विधा-
नम् ॥

यस्मिन्सृष्टि स्थिति ध्वंस पिधाना नुग्रहात्मकं ।
कृत्यं पञ्चविधं प्राप्नुवन् भासते ते तुमः शिवम् ॥

यत्पादरेणुभिर्नित्यं केषपि संसारवारिधेः
सेतुं बध्नुन्ति नाथं दैशिकं तमुपास्महे ॥

प्रातः शिरसि शुक्लेज्जे द्विनेत्रं द्विभुजं गुरुं
वराभयकरं शान्तं स्मरेत्तं नामपूर्वकम् ॥

नित्यं शुद्धं निराभासं निराकारं निरञ्जनं
नित्यं बोध चिदानन्दं गुरुं ब्रह्म नमाम्हे हं ॥

कालानलाम्बुज

यदादिस्थं च संसार वृक्ष बीजमनश्वरम्
ब्रह्मरन्ध्रसिताम्बोज मध्यस्थ चन्द्र मण्डलम् ॥

द्वि?

आकाशादिरेखाः सहस्रदलमंडिते
हंसरूपे त्रिकोणे च स्मरेत्तं मध्यतो गुरुम् ॥

explains
११

सकल भुवन दृष्टिकलिता शेष दृष्टिः
अक्षगण परमैष्टिस्तत्पराथैकै दृष्टिः
निखिल प्रामनदृष्टिः संपदार्थैक दृष्टिः
भवगण परमैष्टिः मेरु सारैक दृष्टिः

न गुरोरधिकं न गुरोरधिकं
न गुरोरधिकं न गुरोरधिकः ॥
मम शासनतो मम शासनतो
मम शासनतो मम शासनतः ॥

इदमेव शिव इदमेव शिवः
इदमेव शिवे इदमेव शिव ।
शिवशासनतः शिवशासनतः
शिवशासनतः शिवशासनतः ॥

एवं विधं गुरुं ज्ञात्वा ज्ञानमुत्पद्यते स्वयं
तदा गुरुपदेशेन मुक्तोऽहमिति भावयेत् ॥

गुरुणा दर्शितैर्मार्गैः मनः शुद्धं तु कारयेत् ।

अनित्यं स खण्डयत्सर्वं यत्किंचिद्बुधान गोचरम् ॥
ज्ञेयं सर्वमनित्यं च ज्ञानं च मन उच्यते ।

ज्ञानं ज्ञेयं समं कुर्यात् सदुरोरुषदेष्टातः ॥
चेतन्यं ज्ञाद्वतं ज्ञानं व्योमातीतं विरञ्जनं ।

बिन्दुनाद कलातीतं तस्मै श्री गुरवे नमः ॥
स्थावरं विमलं ज्ञानं जगत् स्थिरमेव च ।

व्याप्तं येन जगत्सर्वं तस्मै श्री गुरवे नमः ॥
ज्ञानं शक्तिं समारुढं तत्त्वमाला विभूषितं

मुक्तिं मुक्तिं प्रदाता तस्मै श्री गुरवे नमः ॥
अनेकं जन्म संप्राप्तं कर्मबन्धं विदाहिने

ज्ञानानल प्रभावेन तस्मै ॥
न गुरोरधिकं तत्त्वं न गुरोरधिकं तपः

तत्त्वज्ञानात्परं नास्ति तस्मै श्री गुरवे नमः ॥
मन्त्राद्यः श्री जगन्नाथो गुरुः श्री जगद्गुरुः
स्वात्मैव सर्वभूतात्मा तस्मै श्री — ॥

(16)

गुरुरादिरनादिश्च गुरः परमदैवते

गुरोः परतर नास्ति तस्मै श्री— ॥

ध्यानमूलं गुरोर्भूतिः पूजामूलं गुरोः पदम्

मन्त्रमूलं गुरोः वाक्यं मोक्षमूलं गुरोः कृपा ॥

सप्तलागर पर्यन्ते तीर्थस्नान फले यथा

गुरो रंघिजलविन्दु सहस्रांशुं फलं तथा ॥

गुरोरेव जगत्सर्वं ब्रह्मविष्णु शिवात्मके

गुरोः परतरं नास्ति तस्मात्सेपूज्यते गुरः ॥

ज्ञाने विना भुक्तिपदे लभ्यते गुरुभक्तितः ॥

गुरु सामान्यतो ज्ञान्यत्विद्योते जगतीतले ॥

स्वे ज्ञात्वा महादेवि गुरोः निन्दा करोति यः ॥

स याति नरकान्धोरान् यावद्भूमिदिवरे ॥ xx दिवकरे

गुरुबुस्तु गुणातीतो रूपातीतं स्कारकः

गुणरूपविहीनत्वादुरुरित्यभिधीयते ॥

करुणा खड्गपातेन देना स्वशिष्यपादा कान

सम्यगानन्द जनकः सूरः सौमिधीयते ॥

यावन्निष्ठेदयं देहो तावदेव गुरुं स्मरेत्

गुरुलोपो न कर्तव्यः स्वस्वच्छन्दो यदिवा
भवेत् ॥

हुंकारेण न वक्तव्यमसत्यं च कदाचन
गुरोरग्रे न वक्तव्यमसत्यं च कदाचन ॥

गुरुं हुं कृत्य हुं कृत्य गुरुं निजित्य वादतः
अरण्ये निजिले देशे स भवेद्ब्रह्मराक्षसः ॥

मुनिभिः पन्नगैर्वीपि सुरैर्वी शापितो यदि
कालमृत्युभयाद्वापि गुरुः रक्षति पारिवेति ॥

अशक्ता हि सुराद्याश्च ह्यशक्ता मुनयस्तथा
गुरुशापेन ते क्षीणाः क्षयं यान्ति न संशयः ॥

श्रुति स्मृति तत्त्वज्ञानं प्राप्नोति गुरुसंवादा

ते वै संन्यासिनः प्रोक्ता इतरे वेशधारिणः ॥

यत्रैव तिष्ठते सोऽपि स देशः पुण्यभाजनम्
मुक्तस्य लक्षणं देवित्वाग्रे कथितं मया ॥

मंत्रराजमिदं देवि गुरुरित्यक्षर द्वयम्
स्मृति वेदादीं वाक्यानां गुरुस्त्वसौक्षात्परं पदं ॥

नित्यं ब्रह्मनिराकारं निर्गुणं बोधयेत्परं
पूर्णब्रह्मनिराभासं दीपो दीपान्तराधया ॥

गुरोः कृपा प्रसादेन ह्यात्मारामं निरीक्षयेत्
 सनेन मुक्तिमार्गेण स्वात्मज्ञानं प्रवर्तते ॥

प्राब्रह्मस्तम्भं पयन्ते परमात्मस्वरूपकम्
 स्थावर जगम मयं प्रणमामि जगद्गुरुम् ॥

निर्दिष्टं

पद्मस्वभावं निर्लेपं दूरगमन्तरस्थितम्
 उत्तरस्यैव सर्वस्य नहिः स्थं नौमिसद्गुरुम् ॥
 वेदेहं सद्बिदानन्दं भेदातीतं गुरोः पदम्
 नित्यं पूर्णं निराभासं निर्गुणं स्वात्मसंस्थितम् ॥

परात्परतरं ध्येयं नित्यमानन्दकारकम्
 हृदयाकाशमध्यस्थं शुद्धस्फटिकसंनिभम् ॥
 स्फटिके प्रतिमारूपं दृश्यते दर्पणे च
 तथात्मानं चिद्काकाशं संस्मरेत्सौहमित्युत ॥

अंगुष्ठमात्रं पुरुषं ध्यायत किं मयं हृदि
 तत्र स्फुरति भावोयः श्रुत्वा तं कथयाम्यहम् ॥
 अजो ह्यजरो नित्यो विषुद्धो नित्यतां गते
 अविकार चिद्भन्दः प्रणयात् तं स्मराम्यहम् ॥
 अप्रवानन्दं नित्यं स्वयं ज्योति विरामय
 विरजस्क परब्रह्ममानन्दपरमं ययम् ॥

अगोचरं तथागम्यं नामरूपादि वर्जितम्

निःशब्दं तं विजानीयात्स्वभावे ब्रह्म पीवति ॥

यथा निज स्वभावेन कर्पूर कुसुमादिषु

प्रीतोष्णादि स्वभावश्च तथा ब्रह्म च शाश्वतं
स्वयं तथाविधो भूत्वा स्थातव्यं यत्र कुत्रचित् ॥

कीटे भृंग इव ध्यानाद्य यथा भवति तादृशः ॥

किमत्र बहु नोक्तेन शास्त्र कोटि श्रुतेन च

दुर्लभा चित्तविश्रान्तिः सद्गुरोः कुरुणां विना ॥

निमेषार्धार्धं पातेन यद्वाक्याद्वैर्विलोक्यते

स्वात्मा च स्थैः । मारुते तस्मै श्री गुरवे नमः ॥

सद्गुरु ध्यानेन नित्यं देही ब्रह्म मयो भवेत्

पिंडे पदे तथारूपे मुक्तोऽसौ नात्र संशयः ॥

स्वयं सर्वमयो भूत्वा तत्परं चावलोकयेत्

परात्परतरं नान्यत् सर्वमव निराभयम् ॥

तस्यावलोकनादेव सर्वं सगं विवर्जितः

एकाकी निस्पृहः शान्तः तिष्ठेत्तस्य प्रसादतः

लब्धं वाप्यथालम्ब्य वा बहुलं तथा ॥

निष्कामेनैव भोक्तव्यं सदा सन्तुष्टमानसैः

सर्वज्ञपदमित्याहुः देही सर्वमयो हि ज्ञः

सदाज्ञानतः सदानन्दो रमते यत्र कुत्रचित् ।

कुलानि कुलकोटीश्च तारयत्स च तत्क्षणात्

अतस्तं सद्गुरुं ज्ञात्वा त्रिकालमभिवन्दयेत् ॥

साष्टङ्गं प्राणिपातेन स्तुवन्नित्यं गुरुं भजेत्

भजनात्स्थैर्यमाप्नोति स्वस्वरूपमयो भवेत् ॥

शिवेरुष्टे गुरुस्नाता गुरोरुष्टे न कश्चन

लब्ध्वा लब्धकुलगुरुं सम्यग्गुरुं सैवां समश्नाय् ॥

मुनधुलब्धो यथा भृङ्गः पुष्पात्पुषान्तरं व्रजेत्

ज्ञानलुब्धस्तथा शिष्यो गुरोः गुर्वीन्तरे व्रजेत् ॥

ज्ञानहीनो गुरुस्त्याज्यो मिथ्या वादी हि दाम्भिकः

स्वविश्मान्तिं न जानाति परां विश्वा तथैतत्कथम् ॥

शिलायां किं परः सारः शिलासंगं परित्यजेत्

स्वयं तीर्णो भवेत्तत्सौ परं निसारयेत्कथम् ॥

वन्दनीयाः कष्टेऽपि दर्शनं भ्रान्तिकारकाः

वर्जनीया हि गुरोर्धारेस्तु सन्मताश्चरैः ॥

नरः फलमवाप्नोति

मूढा दृढाश्च भक्ताश्च मौनवृत परावर्णाः

सकृत्संत्यक्तकामाश्च पंचधा गुरो मताः ॥

सर्वे गुरुमुखालुब्धं सुफले पापनाशकम्

यद्यदात्महितं वस्तु तद्रूप्यं न च वैचेयेत ॥

श्री गुरोः पादुकां मुखं मुखमंत्रं च गोपयेन

गुरुदेये हि किं वस्तु तेन तुष्यासि सुव्रते ॥

गुरुत्यागारूपेत्सृज्युः मंत्रत्यागाद दरिद्रता

गुरुमन्त्र परित्यागी रौशवं नरकं व्रजेत् ॥

पावाण्डनः पापरता नास्तिका भेदेबुद्धयः

स्त्री लम्पुटा दुराचारा कृतघ्ना नकवृत्तयः ॥

कर्म मूढक्षमा हीना निन्दकास्तर्कवादिनः

कामिनः क्रोधिनाश्चैव हिंसकाश्च शठस्तथा ॥

न एते गुरुभिरुपज्यः सर्वं धर्मं वहिष्कृताः ॥

शिष्याय ज्ञानं दातव्यं महापाप विरोधिते ॥

एवं हि गुरवः सेव्या ऐक्यभक्त्या विचार्य च

गुणवस्तु शिवः प्रोक्तः ॥ उकारो ब्रह्म चोच्यते

रुद्रावुस्तु रविः प्रोक्तो गुरुं सर्वार्थकोविदः
 महतो चैवैभूतानां प्रलये समुपस्थिते ॥
 स्वतन्त्रं शिवो भूत्वा संपूर्णो भवति महान्
 उपदेष्टो ह्येदेवि गुरु मार्गेण मुक्तिदः ॥
 गुरुभाक्तस्तथा ध्यात्वा सकल त्रैतव कीर्तिर्न
 ध्यात्वा प्रत्यक्षमेवै तद्गुणमि च वदामि च ॥
 लोकोपकारकं देवि गुरुमभ्यर्चयेत् सदा
 न यावद्गुरु कारुण्यं लभते मोक्षकारणम् ॥

वताः स्मृते नाथ पादारविन्दम्
 बुद्धिन्द्रिय प्राण मनो वचाभिः
 यैश्चिन्तय तद्गुदि भाव युक्तेः
 मुमुक्षुभिः कर्म मयोरुपाशात् ॥

ज्ञानात्म शुद्धं विभवेन नित्यम्
 यौ वै स्मरेत् देव पदाब्ज द्वन्द्वम्
 अत्यन्त विज्ञानधने विशुद्धम्
 सोऽहं चिदानन्दधने भजामि ॥

श्री पावैत्युवाच

पिंडं तु किं महादेव पदे किं समुदाहृतम्
रुपातीतं तु यद्रूपं तत्त्वमारण्याहि शंकर ॥

श्री ध्रुव उवाच :-

पिंडं कुण्डलिनी शक्तिः पदे हंससदाहृतः

रूपं बिन्दुरिति ज्ञेयं रुपातीतो विरंजने ॥

लौकिकस्तु गुरुभाति भक्त्यर्थे हि परंस्तु यः

ज्ञानेन भावयेत्सर्वं कर्म निष्काम कार्यतः ॥

यद्यप्यधीता निगमाः षण् षडंगसामानाः प्रिये

अध्यात्मादीनि शास्त्राणि ज्ञानं नास्ति गुरुं विना ॥

निरस्य सर्वं सन्देहं मेकीकृत्यार्थं दधीनं

तपस्यन्तं रहस्यस्थं भजामि गुरुमीश्वरं ॥

लौकिकात्कर्मजो याति नहि तत्परमे पदे

ज्ञानं च भावयेत् सर्वं कर्म निष्काम काम्यतः ॥

उपविश्य ततो देवि जपेदेकाग्रमावसः

ध्येयं शुकं च शान्त्यर्थं वशे रक्तासने प्रिये ॥

अभिचारे कृष्ण वर्णे पीत वर्णे द्युनागमे
उत्तरे शान्ति जाप्यं च शुक्लो पूर्वमुखोदितं ।
दक्षिणे मारणे प्रोक्तं स्तम्बने पश्चिमं मुखं
मोहने सर्वभूतानां बन्धमोक्षकरं परम् ॥

मन्यन्ते देवता ह्याशं राजाः स्युवशं वदाः
मुखस्तम्ब करं नृणां गुरुणां भक्तिं वर्धनं ॥

दुष्कर्म नाशनं चैव सुकर्म सिद्धिदं भवेत्
असिद्धं लाघयेत्सर्वं नवग्रहभयापाहम् ॥

दुःस्वप्न नाशनं चैव सुस्वप्न फलदायकम्
सर्वं शान्ति करं नित्यं सुपुत्रं ^{नृणां वर्धनं} सुपुत्रं ॥

य अवेधव्यं करं स्त्रीणां सौभाग्य जननं सदा
आयुर्गौरोग्य मैश्वर्यं पुत्रपौत्र विवर्धनं ॥

अकामानर्द्धं विनाशनी ^{व?} जपन्ती मोक्षमवाप्नुयात्
अवेधव्यं सकामेन लभ्यते ह्यस्य जन्मनि ॥

दुःखे दुःखं भयं विघ्नं नाशयेत्तापकारकं
सर्वं बाधा प्रशमनं धर्मार्थं काममोक्षदे ॥

यं यं कामयते कामं ते तस्माद्वोनि विश्वितम् ।
 कामदे कामधेनुश्च कल्पितं कल्पवृक्षकम् ॥
 चिन्तामणिं चिन्तितस्य सर्वं भजत दायकम्
 लिखित्वा दापयेद्दयौ वै श्रेयः कर्मवाप्नुयात् ॥
 कामेन जपते द्यौवै तस्य कामफलं प्रदम् ।
 जपते श्राक्त सौराश्च शैव जाणेश वै षड्गवाः ॥
 शैवस्य सिद्धिर्दे देवि सत्यं सत्यं न संशयः
 अथ काम्य जपस्थानं कथयामि वरानने ॥
 सागरान्ते नदीतीरे तीर्थो हरिहरालये ।
 श्राक्त देवालये गोष्ठि सर्वे देवालये द्युभे ॥
 वटस्थे धात्रि मूले च तथा वृन्दावनेपि वा
 पवित्रे विमले स्थाने नित्यानुष्ठानं केपि वा ॥
 सनाहितेन मौनेन जपमेतत्समारभेत्
 जप्तेन फलमवाप्नोति ह्यष्टमे धरातस्य च ॥
 हीन कर्म त्वजेत्रसर्वं स्थानानि ह्यधामनि च
 श्रेष्ठं प्रमशानि भयभूमौ च वटमूलान्तिके तथा ॥
 सिद्धयन्ति धौतरी मूले चूत वृक्षस्य सन्निधौ
 पश्चिमाभिमुखं ध्यायेत्तमो हने सर्वदा भवेत् ॥

दक्षिणाभिमुखं ध्यायेन्मरणं च भवेत्सदा
 गुरुगीता प्रथमं प्रकरणं च संग्रामे शत्रुसंकटे ॥
 जपेन जयमाप्नोतिः मरणे मुक्तिं दायकं ।
 गुरुं ददाति शिष्याय कर्मफलं हेतवे ॥
 शुभं कर्माणि सर्वाणि सर्वं दीक्षा च स्निग्ध्यति
 संसारं मलनाशाय भवश्च फलानिवृत्तये ॥
 गुरुगीतां भासि स स्नानात् तत्त्वज्ञो भवति सदा
 स एव हि गुरुः साक्षात् सदसद्ब्रह्मवित्तमः ॥
 तस्य सुस्थानानि सर्वाणि पवित्राणि न संशयः
 देशः स शुद्धो यत्रासौ श्रीगुरु तिष्ठति सदा ॥
 तत्र देवगणाः सर्वे क्षेत्रे पीठे वसन्ति च
 ह्यासनस्थो प्रायस्स्था गच्छन् तिष्ठन्नथापि वा
 अश्वारूढो गजारूढो जाग्रत स्वप्नगतोपि वा ॥
 शुचिष्मांस्तु सदा ज्ञानी गुरुगीता जपेन तु ॥
 तस्य दर्शनं मात्रेण पुनर्जन्म न विद्यते
 गुरोः तीर्थे वसेन्नित्यं सर्वत्रसुखभागभवेत् ॥
 समुद्रस्य यथा तोयं क्षीरेक्षीरे जले जलम्
 भिन्ने कुम्भे यथा काशस्तथात्मा परमात्मनि ॥

यथा ज्ञानेन जीवात्मा परमात्मा च सर्वशुः
 ऐक्येन रमते ~~महामुक्तः~~ ज्ञानी यत्र तत्र दिवानिधिः ॥
 एवं विधौ महामुक्तः सर्वत्र वर्तते सदा
 तस्मात्सर्वं प्रयत्नेन भावभाक्तिं करोति यः ॥
 तुष्टुः सदेही जगति मुक्तो भवति पावैति ।
 भक्तिमुक्त्युदयस्तस्य जिह्वाग्रे वसते सदा ॥
 अनेन प्राणिनः सर्वे गुरुगीता जपेन तु
 सर्वसिद्धिमाप्नुवन्ति लभन्ते मुक्तिमेव च ॥
 सत्यं सत्यं पुनः सत्यं धर्म्यं सार्वद्वयं मयोदितं
 गुरुगीता समो नास्ति नास्ति तत्त्वं गुरोः परम् ॥
 एको देवश्चैकधर्मश्चैकविष्णुः परतपः
 गुरो परतर नास्ति सत्यं सत्यं वरावने ॥
 माता धन्या पिता धन्यो धन्यो संवत्स्रसंभवः
 धन्या च वसुधा देवी गुरुभाक्तिस्तु दुर्लभा ॥
 शरीरमिन्द्रियप्राणाः मित्रकान्धवाः
 मातापिता कुलं देवी गुरुरेव न संशयः ॥
 अनेकजन्मविहिताः यज्ञदानतपःक्रियाः
 तत्सर्वं सफलं देवि गुरोः संतोषमात्रतः ॥

विधाधनं बलं चैव तेषां भाग्यं निश्चयं कुरु ।
सेवन्ते ये गुरुत्रैव सत्यं सत्यं वरानवे ॥

तेभ्यो वेद्यं प्रदातव्या मन्यन्ते येन तावज्जना
गुरुगीता महेष्टाने सत्यमेव न संशयः ॥

ब्रह्माविष्णुमहेशादि देवर्षि पितृकिन्नराः
सिद्ध चारणयक्षाश्च ह्यन्येऽपि भुवयो जनाः ॥

गुरुभावः परं तीर्थं मन्यतीर्थं निश्चयं कुरु
इदं रहस्यं परमं तवाग्रे कथितं मया ॥

देयं सुगोप्यं शिष्याय ह्यात्मा च वरवाणिनि ।
तेन समुच्यते शिष्यो धीर संसारबन्धनात् ॥

कन्या भर्तृ गृहस्थाश्च यदि सा तत्पराङ्मुखा,
यथा स्यान्निष्फला तस्य गृहे सर्वं सदा भवेत् ॥

तथैव हि शिष्यकुले गुरुसेवा पराङ्मुखम् ॥

सुदुर्ज्ञेयात्मतत्त्वं विज्ञेयं श्री गुरोर्मुखीतम् ॥

स्वामि ? गणेशानां वैष्णवानां च पवित्रा ।

न वक्तव्यं तत्त्वज्ञानं मत्यादाचारस्तौ बुधैः ॥

(२९)

अती बुद्धि प्राचुर्य श्रद्धा भक्ति मते सते
वक्तव्यं तु ३२ देवि मम गुह्यं सदा प्रिये ॥
मुखीय च न दातव्या गुरुगीता कदाचन
मनसापि न वक्तव्या सदापाप रताय च ॥
गुरु मंत्रे मुखेयस्य तस्य सिद्धिर्भवेद् धर्म ॥
३२ रहस्यं परमं चोक्तं ते दातव्यं प्रिये ॥
गुरो बहवः सन्ति शिष्य वित्तापहारकः
स गुरुः दुर्लभो देवि शिष्य संताप हारकः ॥
यस्य प्रसादाद्दृष्टमेव विष्णु
मयैव सर्वे पारिकल्पितं च ।
३२ विजानाति सदात्मरूपम्
अधिपञ्च प्रणतोऽस्मि नित्यम् ॥
संसार सागर समुद्भूतैक मंत्रं
ब्रह्मादि देव मुनि पूजित सिद्ध मंत्रम्
दारिद्र्यदुःखभय शोक निवृत्ति विनाश मंत्रं
वन्दे महाभय हर गुरुराज मंत्रम् ॥

श्री गुरु गीता समाप्ता.

१५
28 Nov 1976
8 PM

